

Ústav práva autorského, práv průmyslových a práva soutěžního
Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

Nám. Curieových 7

P r a h a 1, Staré Město

P o s u d e k

vedoucího diplomové práce F.Hajného „Ochranná známka Společenství ve světle rozhodnutí OHIM“

Ochrana duševního a potažmo průmyslového vlastnictví v komunitárním právu má zvláštní postavení dané zejména tím, že výlučná povaha jeho předmětů se do jisté míry přiči cílům primárního práva ES. To platí najmě v případě patentového práva, kde integrační procesy valně nepokročily v důsledku odmítnutí myšlenky patentu Společenství. Pokud jde o druhý pilíř práv z průmyslového vlastnictví, tj. právo známkové je přece jen situace poněkud lepší, protože se podařilo vytvořit jednotný systém známkové ochrany v podobě tzv. ochranné známky Společenství s veřejnoprávními účinky pro všechny členské země. Nicméně i tento systém je relativně mladšího data a trpí dosud četnými interpretačními neduhy. Proto každý pokus o jejich překonání má v odborné literatuře a judikatuře Evropského soudního dvora aktuální místo.

Předložená diplomová práce, jak se podává z jejího názvu si vytkla ambiciózní cíl. Pojednat totiž o komunitární ochraně obchodních známek s přihlédnutím k rozhodnutím Úřadu pro harmonizaci vnitřního trhu (OHIM). Jak je všeobecně známo zápis ochranné známky do rejstříku Společenství není ovšem omezen jen na absolutní podmínky zápisné způsobilosti, ale i na relativní podmínky z hlediska starších známkových práv. Zmapovat tak ohromný masiv rozhodovací činnosti OHIM je úkol přesahující možnosti jedné diplomové práce a proto diplomand moudře omezil předmět svého zkoumání toliko na otázky absolutních překážek zápisné způsobilosti označení, jak se nabízí z výkladové praxe tohoto úřadu. Takový metodologický přístup umožnil zabývat se těmito překážkami hlouběji a subtilněji víc než je v českých poměrech jinak zvykem. Pro nezasvěceného čtenáře jsou pak

některé partie práce čirým zjevením, což platí, upřímně řečeno, i pro českou soudní praxi, která s takovým operátem ve správním soudnictví buď nepracuje vůbec nebo pohříchu málo.

Diplomová práce je rozdělena do tří kapitol. První kapitola je spíše úvodem k pojmu a účinkům ochranné známky Společenství s naznačením historického vývoje a vztahu této ochrany k mezinárodnímu známkoprávnímu systému. Třetí kapitola je věnována postavení a působnosti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu a pro vlastní odbornou stať nemá valného významu. Těžiště práce je ovšem v kapitole druhé věnované jednotlivým důvodům zamítnutí zápisu ochranné známky ve smyslu normativního textu Nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství s hojnou citací známých či méně známých rozhodnutí OHIM a relevantních rozhodnutí k tomuto tématu ze strany Evropského soudního dvora. Zbytečně stručný závěr práce je kritickým a tudíž sympatickým shrnutím vlastních hlavních poznatků a závěrů k nimž diplomand dospěl.

Práce zásadně nevykazuje věcných vad. Na některých místech dokonce představuje hlubší ponor do problematiky (např. na str. 20 v rozboru tzv. "teorie vzdálenosti", a na dalších stránkách při zkoumání generalizace označení a teorie „secondary meaning“). Překážce ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. f) Nařízení (výhrada veřejného pořádku) mohl autor při svých schopnostech přece jen věnovat větší pozornost.

Zatímco k odborné stránce diplomové práce nemám výhrady a považuji ji za velmi zasvěcenou, nemohu totéž říci o jejím formálním zpracování. Práce zbytečně působí uspěchaným dojmem, diplomand užívá přemíry zkratk, což je na úkor srozumitelnosti některých pasáží trpících „internetovou“ zkratkovitostí zjevně se nehodící do naukové povahy odborného díla. Škoda, protože při autorových schopnostech a zkušenostech nabytých při studiích ve Španělsku mohl být výsledný dojem ještě lepší. I tak však práce splňuje podmínky kladené na práce tohoto druhu a doporučuji vřele její obhajobu.

V Praze dne 6.9.2007

JUDr. Vladimír P i ř a